

ผู้วิจัย : นายวิชาญ ศูนย์กลาง

ชื่อเรื่อง: การพัฒนาทักษะเทคนิคการเชื่อมและตรวจสอบ โดยใช้สื่อประกอบการเรียน การสอนสำหรับ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคนิคอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

แผนกวิชา :เทคนิคอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษางานวิจัย: นายนนท์พันธุ์ พิมพา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมาย

นางสาวพรทิพย์ ภักดีนอก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมายฝ่ายวิชาการ

ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเชื่อมไฟฟ้าสำหรับงานงานเชื่อมไฟฟ้าเดินแนว โดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 เทคนิคอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 เทคนิคอุตสาหกรรมเครื่องมือที่ใช้ในเป็นแบบฝึกทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเจาะจง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง(ปวส.)ชั้นปีที่ 2 เทคนิคอุตสาหกรรมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคนิคพิมายอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีทักษะการงานเชื่อมไฟฟ้าเดินแนวไม่ดีและไม่ถูกต้อง จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสื่อประกอบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินจำนวน 4 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่น มีทักษะการเชื่อมไฟฟ้า อยู่ในเกณฑ์ดี

ชื่องานวิจัยเรื่อง เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา
ระดับชั้นปวช.๑/๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย นายขวัญชัย วรสีห์
ปีการศึกษา ๒๕๖๒

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๑/๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ผู้วิจัย : นายธวัช สะตะ

เรื่อง : ศึกษาพฤติกรรมการมาเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง

แผนกวิชา : เทคนิคอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษางานวิจัย : นายณรงค์พันธุ์ พิมพ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมาย

นางสาวพรทิพย์ ภักดีนอก รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการวิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

เรื่องพฤติกรรมการมาเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมาเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษามีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1. ข้อมูลการมาเรียนสาย

ระยะเวลาในการใช้มาเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง โดยส่วนมากแล้วอยู่ในระยะเวลา 40-60 นาทีต่อคาบเรียน รองลงมาคือ 20-40 นาทีต่อคาบเรียน 0-20 นาทีต่อคาบเรียน และมากกว่า 60 นาทีต่อคาบเรียนตามลำดับ

1. พฤติกรรมการมาเรียนสาย

โดยมากแล้วกลุ่มตัวอย่างมักมาเรียนสายเนื่องจากอ้างว่าอากาศหนาว ตื่นสาย รถเสีย ซึ่งเป็นเหตุผลที่ไม่น่าเชื่อถือ

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนแผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง ปวช.ปี
ที่ 2 ในรายวิชาการบำรุงรักษาเครื่องต้นกำลัง

ผู้วิจัย นายณัฐวัฒน์ กรงทอง ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ระยะเวลา เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563
ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อต้องการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง โดยประชากรคือนักเรียน ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อม
บำรุง จำนวน 32 คนและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง จำนวน 8 คน
เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบการใช้เครื่องมือวัดก่อนการใช้เทคนิคเพื่อช่วยเพื่อน หลังการใช้เทคนิคเพื่อ
ช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบว่าในระหว่างเรียนนักเรียนแต่ละ
คนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนสามารถอ่านเครื่องมือวัดได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนบางคน
ยังไม่สามารถอ่านเครื่องมือวัด จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อน
การเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้(3-4 คะแนน) ร้อยละ 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึง
ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของนักเรียน อยู่ในระดับพอใช้และระดับปานกลาง ภายหลังจากการนำ
เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่
อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 22.9 และ 25.7 ตามลำดับ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผล
คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็น
ว่าหลังจากนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น